

[Niels Andersen.]

lereguleringen, føres, så vidt jeg har kunnet skønne, en meget mild kurs. Ministeriet har kun et fåtal af ubevilgede ansøgninger liggende, og der har i den senere tid kun været vist ringe tilbageholdenhed med hensyn til benzinservicestationer og visse former for idrætsbyggeri.

Jeg kan erklære mig tilfreds med denne administration af loven, og jeg vil anmode den højtærede boligminister om, såfremt det, jeg her har fremført, ikke er i overensstemmelse med den praksis, der føres, at revidere, hvad jeg har sagt.

I øvrigt kan jeg på retsforbundets vegne tilslutte mig de stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed. Retsforbundet vil stemme for lovforslaget.

Aksel Larsen: Det kunne være fristende ikke blot at følge det ærede medlem hr. A. C. Normanns eksempel og beskæftige sig med det lovforslag, vi behandler her, men også at beskæftige sig med den strid, der synes at eksistere mellem i hvert fald det ærede medlem hr. Weikop og det ærede medlem hr. Niels Andersen, om, hvorvidt varedirektoratet fortsætter eller ikke. Nu kan jeg love tingets medlemmer, at jeg ikke skal bruge megen tid til at beskæftige mig hermed, men jeg har gransket lovforslaget omhyggeligt, og jeg kan ikke finde udtrykket „varedirektoratet“ i lovforslaget. Lovforslaget kaldes „forslag til lov om valutaforhold m. v.“, men det er i virkeligheden en vareforsyningslov med bestemmelser om valuta. Man har givet den en anden titel, man har stillet den lidt mere systematisk og i visse henseender mere fornuftigt op, og dét skal jeg være villig til at rose den højtærede minister for. Ellers er det den samme lov, som vi hidtil har haft under navn af lov om vareforsyning o. s. v.

Det siges, at der skal nedsættes de nødvendige administrative organer for at føre denne lov ud i livet. Det vil formentlig sige, at varedirektoratet skal fortsætte under et eller andet navn, eller måske skal det være navnløst i fremtiden. Så kan man skændes om, hvorvidt retsforbundet har fået noget resultat ud af sin virksomhed eller ikke. Nogle vil måske mene, resultaterne er meget små, men retsforbundet har i hvert fald fået det ud af det, at nu kaldes

det ikke forslag til lov om vareforsyning, nu kaldes det forslag til lov om valutaforhold, og nu eksisterer varedirektoratet ikke mere i ord, men formentlig i gerning. Men det kan være nok med de bemærkninger om dette.

Så har jeg et par bemærkninger om noget andet. Ved første behandling fremførte min partifælle, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, mit partis synspunkter, og jeg har for den sags skyld ikke noget at føje hertil eller noget at trække fra. Men den højtærede ministers svar til det ærede medlem gik ud på, at denne lov var en rammelov, og derfor skulle man nøjes med at diskutere den og ikke give sig til at diskutere alle mulige spørgsmål vedrørende Danmarks udenrigshandel. Det har ikke generet en del af de ærede ordførere ved anden behandling. De har diskuteret alle mulige spørgsmål, som enten overhovedet ikke hører ind under denne lov, eller som i allerhøjeste grad vedrører Danmarks udenrigshandelspolitik, f. eks. spørgsmålet om fællesmarked, frihandelszone, eller hvad der nu kommer ud af disse endnu ufødte børn. Ja, jeg vil ikke gå ind på disse spørgsmål. Når de fem partier, der synes at være mere eller mindre sure over, at de er blevet enige om at vedtage dette lovforslag med gyldighed for et år, og skal dække over deres enighed med meget skænderi, mener, at man ikke bør diskutere spørgsmålet om fællesmarked eller lignende problemer før engang i januar, synes jeg ikke, der er nogen grund til at tage debatten her på et tidspunkt, hvor det alligevel ikke kan blive en debat, der giver befolkningen nogen oplysninger.

Lad mig derfor sige, at mit parti ikke har nogen særlige bemærkninger til den afgivne betænkning eller til de heri indeholdte ændringsforslag. Vi vil ikke kræve afstemning om nogen af dem, men vi vil dog gøre opmærksom på, at det synes os lidet demokratisk, men ganske vist stemmende med den ånd, der besjæler de fem i egen indbildning demokratiske partier, når man i ændringsforslag nr. 7 skriver:

„Ministeren holder udvalget underrettet om principperne for behandlingen af private varebytteforretninger og om omfanget af sådanne forretninger.“

Hvorfor i alverden skal kun udvalget